

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Barbary Pořízkové a soudců JUDr. Radana Malíka a JUDr. Tomáše Rychlého v právní věci žalobců: **a) JUDr. T. F., b) Konzervatoř Brno, příspěvková organizace**, se sídlem tř. Kpt. Jaroše 1890/45, Brno, oba zast. Mgr. Robertem Pšenkem, advokátem se sídlem Kobližná 47/19, Brno a **c) Mgr. K. F.**, bytem tř. Kpt. Jaroše 39a, Brno, zast. Mgr. Danou Lasákovou, advokátkou se sídlem Příkop 27/2, Brno, proti žalovanému: **Magistrát města Brna**, se sídlem Dominikánské nám. 196/1, Brno, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 10. 2016, č. j. MMB/0354742/2016, sp. zn. OUSR/MMB/0322740/2016/2, za účasti osob zúčastněných na řízení: **I) Dolfín Jarošova 41 s.r.o.**, se sídlem Solniční 243/17, Brno, zast. Mgr. Denisou Kozumplíkovou, advokátkou se sídlem Orlí 483/1, Brno, **II) E.ON Distribuce, a.s.**, se sídlem F. A. Gerstnera 2151/6, České Budějovice, adresa pro doručování: Lidická 36, Brno, **III) Česká telekomunikační infrastruktura a.s.**, se sídlem Olšanská 2681/6, Praha 3, **IV) V. R. V) Z. R.** oba zast. Mgr. Martinem Kolářem, advokátem se sídlem Královopolská 874/84, Brno, **VI) D. P. VII) Ing. Y. P. VIII) Ing. V. D. IX) Ing. P. D. X) MUDr. K. Š.** v řízení o kasačních stížnostech žalobce a) a žalobce c) proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 24. 10. 2017, č. j. 29 A 251/2016 – 411, o návrhu na přiznání odkladného účinku žalobce c),

t a k t o :

Kasační stížnosti žalobce c) **se odkladný účinek nepřiznává.**

O d ů v o d n ě n í :

[1] Podanou kasační stížností se žalobce c) (dále jen „stěžovatel“) domáhá zrušení v záhlaví uvedeného rozsudku Krajského soudu v Brně (dále jen „krajský soud“), kterým byly jako nedůvodné podle § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), zamítnuty žaloby žalobců a), b) a stěžovatele proti v záhlaví označenému rozhodnutí žalovaného. Tímto rozhodnutím bylo zamítnuto odvolání žalobců a), b), stěžovatele a dalších účastníků řízení a potvrzeno rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 3. 5. 2016, č. j.

MCBS/2016/0055347/SKOM, kterým bylo vydáno stavební povolení osobě zúčastněné na řízení I. (dále také „OZNŘ I.“) pro stavbu Polyfunkčního domu, třída Kpt. Jaroše 41, č. p. 1950, pozemek parc. č. 3578, 3579/1, 3579/2, 3580/1, 3580/2, 3587/2, 3588/1, 3718 k. ú. Černá Pole, obec Brno – rekonstrukce a přístavba.

[2] Stěžovatel současně s kasační stížností podal návrh na přiznání odkladného účinku. V návrhu uvádí, že jsou splněny všechny zákonné podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Výkon rozhodnutí způsobí stěžovateli újmu, a to nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám.

[3] Napadeným rozsudkem krajského soudu byla zamítnuta žaloba stěžovatele, čímž bylo *de facto* potvrzeno rozhodnutí žalovaného obsahující potvrzení rozhodnutí správního orgánu I. stupně – stavebního povolení. Stavebník (OZNŘ I., pozn. NSS) tak bude moci podle stavebního povolení konat, nepřizná-li Nejvyšší správní soud kasační stížnosti odkladný účinek. Činnost stavebníka podle stavebního povolení pro stěžovatele znamená zásadní újmu na jeho vlastnickém právu. Nemovitá věc v jeho vlastnictví je přímo dotčena záměrem stavebníka, projektovou dokumentací, způsobem provádění a užívání stavby, protože stavební záměr je stavebníkem projektován a má být realizován v přímé návaznosti na nemovitou věc ve vlastnictví stěžovatele. Konkrétně stavební objekt A štítem přímo navazuje na sousedící stavbu č. p. x č. or. x ve vlastnictví stěžovatele, stavební objekt B má být vystavěn v přímé návaznosti na štít sousedící stavby č.p. x č. or. x ve vlastnictví stěžovatele, rovněž stavební objekt C má být vystavěn v přímé návaznosti na základy stavby č. p. x, č. or. x a x ve vlastnictví stěžovatele. Stěžovatel se důvodně obává poškození vlivu stavby, jež je předmětem řízení, na svou nemovitost.

[4] Stavební povolení bylo vydáno poté, co pozbylo právní moci územní rozhodnutí. Rozsudek, stavební povolení, rozhodnutí žalovaného a projektová dokumentace trpí zásadními vadami, které stěžovatel specifikoval v kasační stížnosti.

[5] Když by došlo k realizaci stavby, jejíž výstavba byla pravomocně povolena rozhodnutím žalovaného, před projednáním kasační stížnosti Nejvyšším správním soudem a před konečným rozhodnutím o kasační stížnosti podané v této věci stěžovatelem, byl by zmařen celý soudní přezkum napadeného rozsudku a rozhodnutí žalovaného a s ním také právo stěžovatele na soudní ochranu před nezákonným rozhodnutím správního orgánu. Bezodkladné přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je nutnou podmínkou smysluplnosti soudního přezkumu napadeného rozsudku a rozhodnutí žalovaného.

[6] Přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nezpůsobí jiným osobám újmu větší, než jaká by vznikla stěžovateli v případě nepřiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Jediná osoba ze všech osob zúčastněných na řízení, kterých je mimochodem více než 30, která nebude souhlasit s přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti, je stavebník. Stavebník bude nejspíše tvrdit, že chce co nejdříve začít stavět a že již na pravomocné stavební povolení čekal 4 roky (žádost o vydání stavebního povolení podával v prosinci 2012).

[7] Ze správního spisu vyplývá, že to byl právě a jen stavebník, kdo zapříčinil, že získání pravomocného stavebního povolení trvalo skoro 4 roky. Celkem 4x musel správní

pokračování

orgán I. stupně vyzývat stavebníka k doplnění jeho žádosti - opatřeními ze dne 16. 1. 2013, 27. 11. 2013, 13. 5. 2014 a 4. 11. 2015, přesto ani do dnešního dne není projektová dokumentace, na jejímž základě byla stavba povolena, zpracována tak, aby nezpochybnitelným způsobem řešila návaznost stavby na sousední nemovitost tř. K. J. x a, b ve vlastnictví stěžovatele.

[8] Pokud tedy stavebník sám zavinil své 4leté čekání na pravomocné stavební povolení, vzhledem k těmto okolnostem, není podle názoru stěžovatele možné tvrdit, že přiznání odkladného účinku kasační stížnosti do skončení řízení před Nejvyšším správním soudem by způsobilo stavebníkovi nějakou zásadní újmu.

[9] Přiznání odkladného účinku kasační stížnosti též není v rozporu s žádným důležitým veřejným zájmem.

[10] Žalovaný ani ostatní osoby zúčastněné na řízení se k návrhu na odkladný účinek v soudem poskytnuté lhůtě nevyjádřili.

[11] K návrhu na odkladný účinek stěžovatele c) se podrobně vyjádřila OZNŘ I., která s podaným návrhem nesouhlasí, jelikož pro přiznání odkladného účinku nejsou splněny zákonné podmínky. Nejsou doloženy tvrzení, že nepřiznáním odkladného účinku vznikne nepoměrně větší újma, a proto nedošlo k unesení břemene tvrzení a břemene důkazního.

[12] Návrh, stejně jako postup stěžovatele v rámci všech předchozích řízení, je zjevně obstrukční. OZNŘ I. vznikají prodlužováním doby, po kterou by nemohlo dojít k zahájení stavby, významné finanční škody. Navíc přiznání odkladného účinku je v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[13] Vylíčení podstatných skutečností o nepoměrně větší újmě musí svědčit o tom, že negativní následek, jehož se stěžovatel obává v souvislosti s napadeným rozsudkem, by pro něj byl zcela zásadním a nezhojitelným zásahem. Stěžovatel pouze uvádí, že se „*důvodně obává poškozuujícího vlivu stavby, jež je předmětem řízení, na svou nemovitost*“. Tuto svou obavu nebyl schopen nikdy v průběhu celého stavebního řízení nijak konkretizovat a zůstává pouze ve formě spekulací.

[14] Platí, že každý racionální stavebník si při zahájení stavby počítá tak, aby co nejvíce omezil negativní vlivy stavby na okolí a okolní nemovitosti, neboť za škody na nich odpovídá. Bez ohledu na spekulace stěžovatele byla projektová dokumentace důkladně posouzena stavebním úřadem i odvolacím orgánem, přičemž fakt, že v městské zástavbě na sebe nemovitosti navazují, resp. se o sebe opírají, je po staletí prověřené a preferované technické řešení.

[15] Stěžovatel nesplnil břemeno tvrzení, neboť případnou jemu vzniklou újmu nijak nekonkretizuje. V důsledku toho nejde posoudit, zda by tato újma byla nepoměrně větší než újma OZNŘ I. jako stavebníka, a proto nemůže být návrhu vyhověno.

[16] Shora uvedený typ spekulativních tvrzení, která nemají žádný reálný a racionální základ, je stěžovatelem předkládán po celou dobu stavebního řízení a stejně se jej pokoušel

uplatňovat před krajským soudem, který je po právu zamítl. Námitky a procesní postup stěžovatele je zjevně obstrukční, s cílem vylákat od stavebníka kompenzaci za možnost realizovat stavbu nerušeně; v tomto ohledu se jedná o postup, který stěžovatelé [žalobce a) a c), pozn. NSS] uplatňují v rámci města Brna opakovaně u více stavebních řízení a dosáhli v této oblasti určité reputace.

[17] Dále byla sdělena obava z toho, že stavebník zahájí stavbu. Taková obava jako důvod pro přiznání odkladného účinku nemůže obstát, protože zahájení stavby je logickým důsledkem a hlavním důvodem pro zahájení stavebního řízení, v němž se posuzují a řeší veškeré oprávněné námitky dotčených osob. Stavebník poté, co jeho žádost projde důkladnou revizí ze strany odvolacího orgánu a soudní kontrolou, předpokládá, že zahájí stavbu. Jiný postup, kdy by stavebník udělené stavební povolení uložil do archivu, by byl mrháním peněz a zbytečným zatěžováním správních a soudních orgánů.

[18] Návrh je formulován tak, jakoby v každém jednotlivém případě, kdy žadatel může zahájit na základě povolení určitou činnost, bylo nutné kasační stížnosti přiznávat odkladný účinek. Je třeba vzít v úvahu, že rozhodnutím krajského soudu, jímž byla žaloba zamítnuta, řízení ve věci přezkoumání žalobou napadeného správního rozhodnutí skončilo. V kasační stížnosti pak není namítáno nic nového, co by již neposuzoval krajský soud.

[19] Předložený návrh je nutné posuzovat v kontextu dlouhodobých obstrukcí stěžovatelů [tj. žalobců a) a c)], vznášením stále stejných irelevantních argumentů, zdržovací taktiky charakterizované návrhy na smírčí řízení, ke kterému se následně nedostaví a zejména prizmatem splnění požadavků kladených soudním řádem správním, jejichž splnění stěžovatel nedoložil.

[20] Už v předchozím stavebním řízení a řízení před krajským soudem se ukázalo, že si stěžovatelé osobují právo zastupovat ostatní dotčené subjekty bez ohledu na reálný stav, kdy pro většinu dotčených subjektů a majitelů okolních nemovitostí jde o projekt, ke kterému nemají připomínky nebo jej vnímají pozitivně. Rekonstrukcí bude opraven zchátralý objekt na exponovaném místě, sníží se počet osob bez domova stahujících se do objektu a s tím spojené konflikty.

[21] Stavebník trpí stále se zvyšující újmou. Má více než jeden rok vydáno pravomocné stavební povolení. Díky obstrukcím žalobců nemůže započít s plánovanou výstavbou, v důsledku čehož původní objekt dále chátrá a jeho rekonstrukce si vyžádá vyšší náklad. V současné době musí být navíc objekt chráněn bezpečnostní službou před vnikáním osob bez domova a případně kontaktována policie pro s tím spojené zásahy. Tyto náklady by stavebník neměl, pokud by realizovat projekt rekonstrukce.

[22] Celý projekt rekonstrukce a dostavby objektů dle stavebního povolení může dosáhnout hodnoty okolo 300 000 000 Kč. Při běžné úrokové sazbě okolo 6 % p. a. tak při odsunování realizace projektu dochází k újmě na straně stavebníka okolo 50 000 Kč za každý den zdržení.

pokračování

[23] Úmyslné protahování územních a stavebních řízení a jejich následného soudního přezkumu zapříčiňuje, že není možné uspokojit veřejnou poptávku po bydlení, případně po nebytových prostorech, což zvyšuje enormně jejich cenu. Na dostatečném počtu dostupných objektů k bydlení existuje důležitý veřejný zájem. V kontextu aglomerace města Brna je nedostatek bytů a objektů pro bydlení zásadní překážkou dalšího rozvoje, přičemž výstavba satelitních kolonií je výrazně horší variantou, než rozumné „zahušťování“ vnitřní již zastavěné plochy v centru města a rekonstrukce již existujících objektů. Přiznání odkladného účinku by proto bylo v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[24] Navrhuje, aby Nejvyšší správní soud odkladný účinek kasační stížnosti stěžovatele nepřiznal.

[25] Kasační stížnost nemá podle § 107 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat; užije přiměřeně § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[26] Soud upozorňuje na mimořádnou povahu odkladného účinku. Kasační stížnost proti rozhodnutí soudu ve správním soudnictví je mimořádným opravným prostředkem. Přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti odnímá Nejvyšší správní soud před vlastním rozhodnutím ve věci samé právní účinky pravomocnému rozhodnutí krajského soudu, na které je třeba hledět jako na zákonné a věcně správné, dokud není jako celek zákonným postupem zrušeno. Přiznání odkladného účinku proto musí být vyhrazeno pro ojedinělé a výjimečné případy. Soud k tomu dodává, že není možné obecně definovat výčet případů, který je možné zahrnout pod § 73 odst. 2 s. ř. s., protože uvedené ustanovení patří mezi normy s vysoce abstraktní hypotézou.

[27] Pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti musí být v souladu s usnesením rozšířeného senátu ze dne 1. 7. 2015, č. j. 10 Ads 99/2014 – 58, publ. pod č. 3270/2015 Sb. NSS, splněny tři materiální předpoklady: 1) výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí musí pro stěžovatele znamenat újmu, 2) újma musí být pro stěžovatele nepoměrně větší, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, 3) přiznání odkladného účinku nesmí být v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[28] Újma, která má hrozit stěžovateli, nesmí být vzhledem k jeho poměrům bagatelní, ale naopak významná, taková, která opravňuje, aby v jeho konkrétním případě pravidlo, že kasační stížnost odkladný účinek nemá mít, nebylo výjimečně uplatněno. Vznik takto chápané újmy musí být v příčinné souvislosti s výkonem či jiným právním následkem plynoucím z rozhodnutí krajského soudu.

[29] Při posuzování návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je proto třeba, aby se soud primárně zaměřil na zkoumání, zda stěžovatel uvádí skutečnosti, které

by dokládaly možnost vzniku jeho nepoměrně větší újmy oproti jiným osobám. Tyto skutečnosti jsou vždy individuální, závislé pouze na osobě a situaci stěžovatele.

[30] Stěžovatel v návrhu zejména zdůrazňuje obavu z poškozujícího vlivu stavby na svou nemovitost (tj. dotčení na vlastnickém právu, resp. právu spoluvlastníka), aniž by blíže konkretizoval, v čem taková újma spočívá, vymezil její rozsah a intenzitu. Naproti tomu soud nemůže odhlédnout od toho, že stavební řízení v této věci trvalo téměř 4 roky. Stavebník (OZNŘ I.) nemohl začít s výstavbou polyfunkčního domu ani během řízení před krajským soudem, jelikož krajský soud přiznal odkladný účinek žalobě stěžovatele, jakož žalobě žalobců a) a b). V současné době svědčí stavebníkovi pravomocné stavební povolení a pravomocný rozsudek krajského soudu, kterým byly žaloby žalobců a), b) a stěžovatele zamítnuty. Pokud tedy soud srovná újmu stavebníka s vágním tvrzením stěžovatele o jeho újmě na vlastnickém právu, neshledává žádného důvodu pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

[31] Stěžovatel, kromě umístění namítané stavby, zůstal ve své argumentaci v rovině obecného, ničím nekonkretizovaného a navíc nepodloženého tvrzení. Vylíčení podstatných skutečností o hrozící újmě je povinností stěžovatele. Soud není povinen ani oprávněn tyto za stěžovatele dovozovat. Nepřiznáním odkladného účinku kasační stížnosti není nijak dotčeno právo stěžovatele na soudní ochranu před případným nezákonným rozhodnutím správního orgánu.

[32] Soud nepřihlédl pro účely rozhodnutí o návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti k tvrzením, že stavební povolení bylo vydáno poté, co pozbylo právní moci územní rozhodnutí a že napadený rozsudek, rozhodnutí žalovaného trpí vadami. Tyto námitky stěžovatel uplatňuje v kasační stížnosti a posouzení důvodnosti těchto námitek bude předmětem věci samé.

[33] Soud závěrem uvádí, že tímto usnesením nepředjímá, jaké bude meritorní rozhodnutí ve věci samé.

[34] Nejvyšší správní soud z důvodů výše uvedených vyhodnotil, že nebyly naplněny požadavky § 73 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 107 s. ř. s., a proto kasační stížnosti stěžovatele nepřiznal odkladný účinek.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 11. ledna 2018

JUDr. Barbara Pořízková
předsedkyně senátu